

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής των Αγίων Θεοφόρων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής των Αγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου: Πραξ. κ' 16 - 18 και 28 - 36 (23/5/2026).

Αρχαίο κείμενο

16 ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλευσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ
χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς
πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον

μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. 18 ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ’ ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ’ ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην,

28 προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. 29 ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· 30 καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. 31 διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. 32 καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. 33 ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· 34 αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ’ ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. 35 πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. 36 καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Νεοελληνικὴ ἀπόδοση

16 Ἠλθομεν δε ἐκεῖ, διότι ο Παύλος ἀπεφάσισε νὰ προσπεράσῃ με τὸ πλοῖον τὴν Ἐφεσον καὶ νὰ μὴ ἀποβιβασθῆ εἰς αὐτήν, διὰ νὰ μὴ χρονοτριβῆσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν. Καὶ τούτο, διότι ἐβιάζετο, εἴαν θὰ τοῦ ἦτο δυνατόν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς νὰ φθάσῃ εἰς Ἱεροσόλυμα. 17 Ἀπὸ τὴν Μιλητον δε ἔστειλε ἀνθρώπους εἰς τὴν Ἐφεσον καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. 18 Ὅταν δε ἦλθαν πρὸς αὐτόν, τοὺς εἶπε· “σεῖς γνωρίζετε πολὺ καλὰ, πὼς συμπεριεφέρθη ἡ μαζὴ σας ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ποὺ ἦλθα εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ καθ’ ὅλον τὸν χρόνον τῆς παραμονῆς μου.

28 Προσέχετε λοιπὸν στὸν ἑαυτὸν σας, πὼς θὰ ζήτε. Προσέχετε δε πὼς θὰ φέρεσθε καὶ τι θὰ διδάσκετε εἰς ὅλον τὸ πνευματικὸν σας ποίμνιον, στὸ ὁποῖον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σας ἔβαλε ἐπισκόπους, νὰ ποιμαίνετε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ Κύριος ἀπέκτησε με τὸ αἷμα τοῦ. 29 Διότι ἐγὼ γνωρίζω τούτο· ὅτι μετὰ τὴν ἔλευσίν μου αὐτήν καὶ τὴν ἀναχώρησιν θὰ εἰσέλθουν μετὰξὺ σας ψευδοδιδάσκαλοι καὶ αἰρετικοί, σαν ἄγριοι λύκοι, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ λογαριάζουν καθόλου τὰ λογικὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ θὰ προσπαθοῦν νὰ τὰ παρασύρουν εἰς τὰς πλάνας τῶν καὶ νὰ τὰ κατασπαράξουν ψυχικῶς. 30 Καὶ ἀπὸ σας τοὺς ἰδίους θὰ ἐγερθοῦν ἐγωπαθεῖς ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι θὰ διδάσκουν διεστραμμένας καὶ ψευδεῖς διδασκαλίας, διὰ νὰ ἀποσποῦν τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὸν

ορθόν δρόμον της σωτηρίας και να τους παρασύρουν με το μέρος των ως ιδικούς των οπαδούς. 31 Δι' αυτό πρέπει να είσθε άγρυπνοι και προσεκτικοί, ενθυμούμενοι το παράδειγμά μου, ότι επί τρία κατά συνέχειαν έτη δεν έπαυσα νύκτα και ημέραν με δάκρυα να συμβουλεύω και καθοδηγώ τον καθένα σας. 32 Και τώρα, αδελφοί, σας εμπιστεύομαι εις τα χέρια του Θεού και εις την διδασκαλίαν της χάριτος αυτού, ο οποίος Θεός μόνος ημπορεί να σας οικοδομήση εις την κατά Χριστόν ζωήν και να σας δώση κληρονομίαν μεταξύ όλων εκείνων, οι οποίοι έχουν προχωρήσει στον αγιασμόν δια της χάριτος του Χριστού. 33 Αργύριον η χρυσίον η ενδύματα, τίποτε από αυτά δεν επεθύμησα. 34 Σεις δε οι ίδιοι γνωρίζετε ότι εις τας ανάγκας μου και εις τας ανάγκας εκείνων, που ήσαν μαζί μου, υπηρέτησαν αυτά τα χέρια. 35 Ολα, έργω και λόγω, σας τα έχω υποδείξει, ότι δηλαδή έτσι εργαζόμενοι πνευματικώς και υλικώς θα βοηθήτε και θα στηρίζετε τους ασθενείς εις την πίστιν αδελφούς. Να ενθυμήσθε τους λόγους του Κυρίου Ιησού, τους οποίους αυτός είπε· Είναι περισσότερον μακάριον να δίδη κανείς, παρά να λαμβάνη". 36 Και αφού είπε αυτά, εγονάτισε και μαζί με όλους προσευχήθηκε.